

همبستگی هفتگی

۱۹

۱۳ مهر ۱۳۸۰
۵ اکتبر ۲۰۰۱

www.hambastegi.org

نشریه هفتگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

همبستگی هفتگی

جمعه ها منتشر میشود

سردبیر: مهرنوش موسوی

دستیار سردبیر: امیر توکلی

تلفن: 00 49 1757 402 582

فکس: 00 358 631 542 53

mehrnousch@aol.com

tavakoli@hotmail.com

از میان

تماسهای تلفنی!

صفحه ۴

همه مرزها باید بدون چون و چرا باز شوند!

حکومت اسلامی هشدار میدهم که هم امروز و هم فردا مسئول دامن زدن و گسترش ابعاد این فاجعه انسانی هستند. هشدار میدهم که این عمل خلاف تمام کنوانسیونهای موجود حقوق مردم دنیا در یک شرایط جنگی است، غیر انسانی و غیر قانونی است. هشدار میدهم که هر کودک و یا زن اجباری نوار مرزی افغانستان در اثر گرسنگی و بیماری و آوارگی جان خود را از دست بدهد، پرونده این جانینان را سنگین تر خواهد کرد. مرزها باید بدون چون و چرا و

صفحه ۲

و نه دیکتاتورهای حاکم بر پاکستان و نه هیچ کشور دیگری در منطقه حق ندارد مرزهای خود را به روی فراریان تروریسم اسلامی و وحشیان حاکم بر افغانستان ببندد. فرار حق مردم افغانستان است. عدم شرکت در جهاد اسلامی مشتی جانی حق این مردم است. مرزها باید به روی زنان و کودکان و مردانی که نمیخواهند در شرایط ترس و نگرانی ناشی از جنگ در افغانستان بمانند، باز شود. تبلیغات راسیستی و فاشیستی، تبلیغات تحقیر آمیز اسلامی که مستهجن و غیر انسانی است باید فوراً و بلادرنگ موقوف شود. از طرف فدراسیون سراسری پناهندگان به سران

مرزهای پاکستان را هم به روی خود بسته دیدند. یک فاجعه انسانی به وقوع پیوسته است. همه دولتهایی که مرزهای خود را به روی این مردم بسته اند، از پاکستان و ایران تا خود مزدوران طالبان تا هیئت حاکمه آمریکا و ناتو، عامل و بانی این فاجعه در زندگی مردم در منطقه و در افغانستان هستند. مردم افغانستان حق دارند که جهاد اسلامی نخواهند، به تروریسم کور اسلامی پشت کنند. مردم از دست این وحوش اسلامی جانشان به لب رسیده است. زندگی و هست و نیست مردم این کشور نمیتواند و نباید به هیچ گرفته شود. نه دولت ایران

خرازی وزیر امور خارجه رژیم اسلامی و سایر سران حکومت در طی هفته گذشته اعلام کردند که اجازه ورود حتی به یک آواره و فراری افغانستانی را به داخل مرزهای ایران نخواهند داد. این تهدیدات فاشیستی اسلامی در حالی صورت میگردد، که تنها در مرز افغانستان و ایران در نزدیکی شهرهای سیستان و بلوچستان به طرف افغانستان در هرات بیش از ۵۰۰ هزار نفر در اردوگاههای موقت، با بیماری، گرسنگی، با ترس و وحشت دست و پنجه نرم میکنند. این در حالی است که نزدیک به یک میلیون نفر به طرف مرز پاکستان سرازیر شده و

حقوق همه جانبه زن یک رکن شکل گیری، حکومت سکولار در افغانستان است!

مخالفین، مردم دنیا تصویر زنایی را دیدند که شبیهی در پارچه پیچیده شده، بدون صورت و بدون صداست. این شیخ متحرک مردم دنیا را تکان داد. مردم به عمق بی حقوقی انسان

صفحه ۲

اذهان مردم شکل بست. زن در افغانستان، زن و معنی بی حقوقی زن در سرزمینی که اسلام در آن حکومت میکند. در کنار دست بریدن ها و چشم در آوردنها و به دار کشیدن

همزمان با اینکه از بالای سر مردم و در ورای خواستههای سیاسی و اجتماعی آنها دول غربی و در رأس آنها آمریکا مشغول شکل دادن به قدرت سیاسی آتی در افغانستان بعد از طالبان هستند. پس از اینکه تمام سیاستها و تلاشهای دیپلماتیک آنها بر این پاشنه میچرخد که تا چه حد و اندازه اسلام سیاسی را زیر چتر حمایت خود گرفته و در عین حال خلع سلاحش کنند، افکار عمومی مردم در منطقه و در افغانستان به آینده پس از طالبان به نحو دیگری می اندیشد.

جنگ تروریستی حاضر، در کنار تمام تصاویری که از اسلام سیاسی و تروریسم محوری آن به دنیا مخابره کرد، یک تصویر در

همبستگی هشدار میدهد:

عواقب و نتایج عملی شدن طرح شیلی در آلمان!

محمد شکوهی، سخنگوی همبستگی در آلمان

گلوبالیزاسیون دولت و اقتصاد آلمان را وادار می کند که برای جذب نیروهای متخصص در عرصه تکنولوژی کامپیوتر و الکترونیک که احتیاج فوری به نیرو دارد، اقدام به جذب نیروی ماهر برای جبران کمبود نیروی متخصص آلمانی در این عرصه ها از کشورهای خارج نماید. آنچه در این طرح به این

صفحه ۳

اتو شیلی وزیر داخله آلمان در تاریخ ۳ جون ۲۰۰۱ طرح تازه اش در خصوص مسئله خارجیان، حق و حقوق پناهندگی در قوانین آلمان، و چگونگی هدایت پروسه پناهندگی و مسئله مهاجرت را در یک مصاحبه مطبوعاتی اعلام کرد. طرح تازه شیلی بر اساس تحقیقات یک ساله « کمیسیون مهاجرت » دولت آلمان آماده شده است. محور و اساس این طرح تغییر قوانین پناهندگی، محدود کردن و در نهایت حذف حق پناهندگی و جایگزینی آن با « طرح مهاجریزیری و مهاجرت » می باشد. در صورت تصویب این طرح تازه در پارلمان قرار است از اوایل سال ۲۰۰۱ به اجرا گذاشته شود. محورهای اساسی طرح تازه اتو شیلی تا آنجایی که به بیرون درز کرده است عبارتند از: * اینکه جهانی شدن اقتصاد و

مرگ بر جمهوری اسلامی!

ادامه

همبستگی هشدار میدهد:

ادامه

حقوق همه جانبه زن یک رکن شکل گیری،

حکومت سکولار در افغانستان است!

زن چه خواهد کرد. کمونیسم کارگری و جنبش برابری طلبانه زنان در منطقه و بویژه در ایران سالهاست که در برنامه و مطالبات خود رادیکالترین تغییر و تأمین این حقوق را در همه شئون زندگی زن اعلام کرده است. زنان افغانستان و جنبش برابری طلبانه زنان در منطقه، افکار عمومی دنیا به کمتر از یک تغییر رادیکال و بنیادی به کمتر از تحقق همه جانبه این حقوق رضایت نخواهد داد. پایین کشیدن طالبان و به زیر کشیدن اسلام و پاک کردن کلیه جنبه های زندگی انسانی از لوث وجود آن یک شرط اصلی برای تحقق این حقوق است.

معاصر و زن در افغانستان بیش از پیش پی بردند. پس از وقایع اخیر دیگر نمیتوان به با توسل به نسبیت فرهنگی و نه با هیچ توجیح دیگری این جهنم را سر پا نگاه داشت. روند اوضاع سیاسی در میان این جنگ تروریستی هرچه باشد، یک امر مسلم است و آن اینکه تغییر وضعیت زندگی و حقوق زن و بیرون کشیدن آن از زیر دست و پای اسلام، پایان دادن به تروریزه کردن زندگی زنان در همه شئون زندگی سیاسی و اجتماعی در افغانستان یک رکن اصلی تغییر چهره و نهادهای قدرت سیاسی آتی باید باشد.

هر آلترناتیو سیاسی دیگری پس از طالبان از هم امروز باید نشان دهد که با زندگی و حقوق

ادامه

همه مرزها باید بدون چون و چرا باز شوند!

شریف افغانستان باید موقوف شود. مردم ایران و افغانستان هم سرنوشتند. تروریسم اسلامی باید گور خود را در منطقه گم کند. همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایران از همه سازمانها و احزاب مترقی در جهان میخواهد که عمل ضد انسانی بستن مرزها به روی فراریان جنگی افغانستانی را به همراه ما محکوم و به آن اعتراض کنند.

مرگ بر جمهوری اسلامی! دبیرخانه مرکزی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی چهارم اکتبر ۲۰۰۱

بی درنگ به روی فراریان جنگی باز شود. همه مردم باید در شرایط انسانی مناسب باید اسکان داده شوند. امکانات درمان و تأمین رایگان زندگی فراریان باید در اولویت قرار بگیرد. کودکان فراری باید فوراً از امکانات مناسب درمانی و رفاهی و مدرسه و مهدکودک برخوردار شوند. هر گونه اقدام جنگی که باعث شود به دلیل عدم امکان فرار مردم به داخل مرزهای کشور های همجوار کشتار و قتل عامی صورت بگیرد، از جمله دولت ایران نیز در این رابطه مسئول و باید فوراً به پای میز محاکمه کشیده شود. تبلیغات علیه مردم

علیه سنگسار سخنرانی کردند. این تظاهرات با استقبال شرکت کنندگان مواجه شده و دهها خبرنگار از این تظاهرات خبر و گزارش تهیه کردند. در ادامه، رادیو برلین و شش روزنامه مختلف آلمانی با نشرین رمضانعلی مصاحبه کردند. در روزهای آینده و در ادامه این کمپین، کمیته تصمیم گرفته است این مبارزه را ادامه دهد. نقش فدراسیون در رهبری و هدایت این مبارزه بسیار چشمگیر بوده و گروهها و سازمانهای شرکت کننده کماکان بر این مسئله تأکید دارند که فدراسیون و دبیر فدراسیون در آلمان سیاست تاکتونی اش را در پیشبر این کمپین ادامه داده و آنها حاضر هستند هر کاری در این زمینه از دستشان بر بیاید، دریغ ننمایند. فراخوان ما به پناهجویان و مهاجرین این است که از این کمپین حمایت کرده، در اسکسپونها و تظاهراتهای شرکت کرده و با تقویت صف مبارزه بر علیه سیاستهای جدید دولت آلمان، این طرح و سیاستهایش را به عقب برانند. این کار شدنی است. اسکسیون برلین و استقبال هزاران نفر از مردم معترض به طرح شیلی و حمایت شان از مبارزه ما نشان داد، که ماتنها نبوده نیستیم. می شود با گسترش مبارزه و تقویت صفوف برابری طلب، دفاع از حقوق انسانی و مواضع شفاف و روشن فدراسیون پشتیبانی و حمایت وسیع جامعه آلمانی را در دفاع از حقوق پناهندگی جلب کرده این سیاست های راسیستی را با شکست مواجه کرد. فراخوان ما به پناهجویان و مهاجرین ایرانی این است که، به صفوف فدراسیون و به صف این مبارزه بپیوندید. تنها با مبارزه، اعتراض و فشار آوردن به دولت آلمان است که می شود به این وضعیت پایان داد. تظاهرات با شکوه برلین آغاز کار ماست.

رمضانعلی دبیر فدراسیون در آلمان گرفته شده و آنها اعلام کرده اند که مخالف این طرح بوده و به این رای نخواهند داد. اقدام دیگر ما در این مورد و گسترش دادن مبارزه بر علیه این طرح، تشکیل کمیته تدارک مبارزه بر علیه طرح اتو شیلی بوده است. در این کمیته فدراسیون و سازمان های مدافع حقوق پناهندگی پناهندگی از آفریقا و ترکیه، آلمان و سری لانکا شرکت داشته و در تدارک سازماندهی مبارزه سراسری و وسیع بر علیه این سیاست دولت آلمان می باشند. در تاریخ ۲۹ سپتامبر اولین تظاهرات مرکزی بر علیه سیاستهای راسیستی دولت آلمان و طرح شیلی در برلین با شرکت هزاران نفر بر گزار شد. نشرین رمضانعلی به عنوان سخنگوی این کمپین در این تظاهرات سخنرانی کرده و سیاست دولت آلمان را محکوم کرده و اعلام کرد که مبارز ما تا عقب راندن کامل این طرح ادامه خواهد داشت. در ادامه تظاهرات مریم نمازی، فرشاد حسینی از طرف فدراسیون سراسری، نسان نودینیان دبیر کمیته آلمان حزب کمونیسم کارگری ایران و نازنین برومند از طرف کمپین بین المللی

پناه آورده اند مفید به حال اقتصاد و بازار کار آلمان تشخیص داده نشده رد و بلافاصله اخراج میشوند. بلکه به گفته اتو شیلی وزیر داخله آلمان آنها را «مهمانان ناخواسته، بدون مهارت و تخصص» تشخیص داده که در نهایت از امکانات اجتماعی استفاده کرده و ضررهای هنگفتی به اقتصاد آلمان وارد مینمایند. همبستگی از بدو مطرح شدن این طرح، و اوج گیری تعرضات دولت آلمان بر علیه پناهندگان، کمپین وسیعی را برای جلوگیری از تصویب و به اجرا گذاشتن این طرح با چندین گروه آلمانی و غیر آلمانی تدارک دیده و الا من مدت نزدیک به یک ماه می باشد که این کمپین ادامه دارد. تا کنون چندین اطلاعات به زبان آلمانی و فارسی و در افشگری بر علیه این سیاست راسیستی دولت آلمان از طرف فدراسیون صادر شده است. همزمان با آن ملاقاتها و دیدارهایی با مقامات مسئول آلمانی و احزاب آلمانی در پارلمان گرفته شده و اعتراض و مبارزه ما بر علیه این طرح به اطلاع آنان رسیده است. از طرف بعضی از نمایندگان پارلمان آلمان وابسته به حزب تماس هایی با نشرین

اطلاعیه مطبوعاتی ۲

سومین کنفرانس مدوسا

نه روسری نه توسری

مدوسا سومین کنفرانس خود را در لس آنجلس، آمریکا در تاریخ ۲۶ تا ۲۸ اکتبر ۲۰۰۱ برابر با ۴ تا ۶ آبان ۱۳۸۰ برگزار میکند.

جنبش برابری طلبی زنان از انقلاب ۵۷ وارد دوره نوینی شد و دچار تحولات بسیار عمیقی گردید. در کنفرانس سوم مدوسا این جنبش، تحولاتی که از سرگذرانده، و آینده آن از زوایای مختلف مورد تحلیل و بررسی قرار میگیرد.

لیست سخنرانانی که تاکنون قطعی شده است:

شهره آغداشلو، مینا احدی، مهناز افخمی، الهه امانی، هما سرشار، نهضت فرنودی، اعظم کم گویان، آذر ماجدی، آذر نفیسی، پرتو نوری علاء

محل کنفرانس: دانشگاه یوسی ال ا

علاقتمندان شرکت در کنفرانس میتوانند از طریق زیر با ما تماس بگیرند.

تلفن: ۱۷ ۵۰ ۵۳۳ ۷۷۶ ۴۴:

فکس: ۸۵ ۸۳ ۱۳۵ ۸۷۰ ۴۴:

azarmajedi@yahoo.com

صدای همبستگی

شنبه ها

در رادیو انترناسیونال

۲۵ متر ۱۱۶۳۵ کیلوهرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب

همبستگی هشدار میدهد:

ادامه

تظاهرات با شکوه در دفاع از حق پناهندگی در برلین

با قدرت تمام به پیش خواهد برد و در دفاع از حقوق پناهندگی مبارزات خود را ادامه خواهد داد.

همه پناهجویان و پناهندگان را فرا می‌خوانیم برای جلوگیری از بازداشت، زندان و اخراج به صفوف فدراسیون پیوسته و مهر مطالبات خود را بر این جدال بکوبند.

همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی واحد آلمان ۲ اکتبر ۲۰۰۱

دبیر واحد آلمان، مریم نمازی، دبیر فدراسیون سراسری و فرشاد حسینی معاون دبیر فدراسیون سخنرانی کردند. این سخنرانیها با استقبال شرکت کنندگان مواجه شد.

دهها خبرنگار مشغول تهیه گزارش از این تظاهرات بودند. در این رابطه رادیو برلین و شش روزنامه مختلف با نشرین رمضانعلی مصاحبه هایی انجام دادند.

همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی واحد آلمان کمپین علیه طرح اتو شیلی را

در ادامه فعالیتهای همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی واحد آلمان و سازمانهای شرکت کننده در کمپین علیه طرح ضد پناهندگی دولت آلمان،

روز شنبه ۲۹ سپتامبر در شهر برلین تظاهرات با شکوهی با شرکت هزاران نفر برگزار شد. هزاران نفر از پناهندگان و مردم آزدیخواه آلمانی در این روز اعتراض گسترده خود را علیه طرح اتو شیلی به نمایش گذاشتند.

در این تظاهرات نشرین رمضانعلی سخنگوی کمپین و

عواقب و نتایج عملی شدن طرح شیلی در آلمان!

شوند در عرض دوماه اخراج خواهند شد. تحرک و تردد متقاضیان محدودتر شده، دسترسی شان به امکانات اجتماعی و درمانی به حداقل رسیده، برای کنترل و نظارت این انسانها در اردوگاههایی در حاشیه شهرها اسکان داده خواهند شد. در مورد پناهندگان قبول شده که در ردیف پناهندگان سیاسی قرار می‌گیرند، بر اساس طرح تازه باید هر دو الی ۳ سال یکبار دوباره نحوه وچگونگی اقامت شان چک شده، و پروسه جذب ومفید بودنشان برای آلمان ارزیابی شود.

فعالیت سیاسی پناهندگان بسیار محدود و کنترل پلیسی بر زندگی مردم شدت و حدت بیشتری میگیرد.

این اساس طرح بسیار خطرناک و ضد انسانی اتو شیلی وزیر داخله آلمان میباشد. همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی واحد آلمان این طرح را یک طرح راسیستی و ضد انسانی ارزیابی و از همان ابتدا هشدار داد.

بر اساس این طرح اولین وابتدایی ترین حقوق انسانیهای فراری از حکومت های دیکتاتوری نظیر رژیم اسلامی و تقاضای پناهندگی این انسانها لغو میشود. مبنای طرح جدید شیلی مقتضیات سرمایه داری آلمان است و نه حقوق فراریان سیاسی. بر مبنای این طرح فعالین سیاسی که سالیان سال بر علیه رژیم های بی چون جمهوری اسلامی مبارزه کرده وهست ونیستشان را از دست داده اند وبه خاطر اینکه ترور، شکنجه واعدام نشوند به این کشورها صفحه ۲

گرین کارت می گوید. * برای آسان کردن پروسه جذب و وارد کردن این نیرو احتیاج به تهیه و تنظیم قوانین تازه در خصوص مهاجرت و مهاجر پذیری می باشد. لذا در اولین فرصت با قانون مهاجرت تصویب و به اجرا گذاشته شود. مواع قانونی نظیر اقامت موقت یا اقامت دائم، مسئله خانواده این مهاجرین متخصص، نحوه انتگره کردنشان در جامعه واقتصاد آلمان باید در اسرع وقت تنظیم شود.

* آلمان کشور مهاجر پذیر می باشد. معنی این حرف برای دولت آلمان همانگونه که در مصاحبه های مطبوعاتی نیز عنوان میشود، از بین بردن حقوق پناهندگی کنوانسیون ژنو و بی مسئولیت کردن دولت آلمان برای پایبندی به آن است.

بر این اساس به صورت قانونی حمله همه جانبه ایی به همین حقوق اندک پناهندگی وارد و اثری از این حقوق بر جای نخواهد ماند.

* قراراست پروسه رسیدگی به تقاضاهای متقاضیان و برداشتن مواع حقوقی وقانونی که تا به حال تا حدودی به نفع متقاضیان پناهندگی بوده واز آنها حمایت می کرده است، جایش را به (کمسیون های تشخیص) بدهد.

اینها کارشان تحقیق در مورد متقاضیان، توانایی ها ومهارتهایشان و اینکه اجاز اقامت دادن به شان به نفع اقتصاد ودولت آلمان بوده و یانه میباشد. این پروسه تشخیص قرار است با حذف کامل حقوق پناهندگی توأم باشد.

* مسئله اخراج ودیپورت تسریع شده، پناهجویانی که رد می

نهمین کنفرانس سراسری فدراسیون

اوضاع پناهندگی پس از ۱۱ سپتامبر

جمعه ۱۶ تا یکشنبه ۱۸ نوامبر ۲۰۰۱ ۹ و نیم صبح تا ۹ شب

وشتافولکت هوس، وشتا توری پلان ۵،

arstafolkethus

وشتا

استکهلم، سوئد

ورود به این کنفرانس برای عموم آزاد است

برای اطلاعات بیشتر و فرم ثبت نام، لطفا با

شماره ۲۳۱۱۰۲۳۹۸۰۷۳۶۶ +

ایمیل:

mshokohi@web.de

مراجعه کنید.

از سایت همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان

دیدن کنید

www.hambastegi.org

جدیدترین اطلاعاتی های فدراسیون، جدیدترین شماره نشریه همبستگی، آخرین اخبار و رویدادهای پناهندگی و مقالات متنوع دیگر را میتوانید مطالعه کنید.

از میان تماسهای تلفنی!

مهرنوش موسوی

صبح زود بود که تلفن دستی ام زنگ زد. با تمام وجود دلم میخواست هنوز بعد از یک شب زنده داری طولانی بخوابم. برای اینکه خواب از چشمم نپرد، فقط گوشه یک چشمم را باز کردم و از زیر پتویم دنبال دستی ام که با لجاجت خاصی زنگ میزد گشتم. گفتم الو بفرمایید. صدایی که خیلی خشن بود پرسید، خانم موسوی شما هستید؟

گفتم بله بفرمایید... من از ایران زنگ میزنم، وضع پناهندگی اونجا چطوره. بلافاصله گفتم. کجا؟ ... همانجا. اوضاع کار، چقدر مزد میدند. گفتم در هر کشوری فرق میکند. شروع کردم به دادن یک تصویر عمومی از اوضاع پناهندگی و اقامت و کار و غیره. تمام که کردم پرسیدم اسمت چیست؟ صدای خشنش کمی نرم تر شد و گفت: من احمدم. گفتم چند سال داری؟ ۲۴ سال. چرا میخوای فرار کنی. گویا که این سؤال من این غبار سختی را که روی صدایش گرفته بود کنار زد. به خدا خانم موسوی خسته ام خسته. از دزفول زنگ میزنم. بسکه دنبال کار و یک راهی برای زندگیم گشتم خسته شدم. میخوام جستجویم را در کشورهای اروپایی ادامه بدم. فقر و بدبختی بیداد میکنه. ۲۴ سال دارم چطوری دستمو برای یک پاکت سیگار جلوی پدرم دراز کنم..... همینطور که حرف میزد، من دوتا چشمم را باز کردم. قلبم گرفت. بلند شدم توی جام نشستم. گفتم ولی زندگی و کار و تأمین معاش اینجا هم مشکلات خاص خودش را داره. صد البته با ایران قابل قیاس نیست. به سرعت گفتم. نه خانم موسوی، حداقل آدم آزاد هست. اگه شما منو ببینی باور نمی کنی من ۲۴

سال دارم. مثل پیرمردها میمونم. نیم ساعتی به درد دلهايش گوش کردم. وقتی خداحافظی میکرد. مهربانی به صدایش برگشته بود. قول دادم ترجمه قوانین کنوانسیون ژنو را برایش بفرستم.

کیفیت صدا خیلی بد بود. مجبور بودم علیرغم اینکه مردم در ترن به طرفم برگشته بودند و ستوال برانگیز نگاه میکنند، با یک دستم گوشم را بگیرم و داد بزنم. فوراً خودش را معرفی کرده بود. من علی هستم از تهران زنگ میزنم. مزاحمتان که نیستم. گفتم اینقدر پول خرج تعارف نکن علی جان بگو ببینم چه کمکی میتوانم بکنم. گفت من راهنمایی میخوام. از اوضاع پناهندگی در انگلیس ستوال و در باره فرارش میگفت. برای اینکه صدایش را بهتر بشنوم، مجبور شدم پیاده شوم. به گوشه خلوتی رفتم. سعی کردم قوانین و مسائلی و مشکلات پناهندگی و بویژه شرایط پس از ۱۱ سپتامبر را برایش تشریح کنم. وسط حرفهایم قطع شد. به خودم لعنت فرستادم که حالا مسیر طولانی را باید پای پیاده میرفتم. ۱۰ دقیقه ای پیاده روی کرده بودم که دوباره زنگ زد. صدایش را شناختم گفتم علی جان چرا قطع شد. گفت از یک اینترنت کافه زنگ میزد، پلیس ۱۱۰ ریخت توی کافه و من فرار کردم. گفتم حالا مواظب خودت باش. گفت من جانم به لبم رسیده. گفتم چی شده. گفت من و داداشم همین دوهفته پیش رفته بودیم میدون محسنی، گفتم برای شمع روشن کردن را میگي، گفت بله، ما هم رفتیم مثل بقیه مردم دنیا برای مردمی که کشته شدند، شمع روشن کنیم، یکهو ریختند، چنان کتکی زدند. چه کار باید

کرد. خدا کنه بیان حمله کنند، نسل هرچی آخونده توی این مملکت ورپیفته.

نگران پول تلفونش بودم. از مسائل دیگر پرسیدم. راهنمایی های لازم را کردم. تلفن تماس دبیر و مشاور حقوقی فدراسیون را دادم و خداحافظی قول کردم. قبل از خداحافظی قول دادم که هر وقت دلش خواست درددل کند و بخصوص اخبار مربوط به مسائل زندگی جوانان را بدهد حتماً خودم امکان تلفن را فراهم کنم

تزدیکی های عصر بود که تلفنم زنگ زد. دستم به فرمان ماشینم بود و مجبور بودم از ترس جریمه نشدنم بروم توی یک پمپ بنزین. خانمی هراسان و در حالیکه صدای نفسش از کلماتش بلندتر بود، پرسید که آیا شماره ایی که گرفته به قول خودش سازمان بین المللی پناهندگی است. گفتم بله فدراسیون پناهندگان هستیم، چه کمکی از دستم بر می آید. گفت ترا خدا خانم به من و بچه هایم کمک کنید. من از دست اذیت و آزار شوهرم فرار کرده ام و به ترکیه آمدم. من وقت زیادی ندارم. اگر اینجا بیاید و مرا پیدا کند، میتواند ما را برگرداند. خودم به جهنم بچه هایم را نجات بدهید. گفتم مقداری آرام باشید. با حوصله بگویید چه اتفاقی افتاده، کدام شهر ترکیه هستید، آیابه یوان خودتان را معرفی کرده اید. با مشاور حقوقی فدراسیون چی؟ آیا صحبت کرده اید؟

کمی آرام شد و گفت: من هنوز خودم را معرفی نکرده ام. شماره تماسش را گرفتم و گفتم فدراسیون برای راهنمایی شما در محل اقدام میکند. به شما راهنمایی و مشاوره حقوقی هم میکنیم. این حق

شماست که تقاضای پناهندگی بکنید. شما تنها نیستید، همین که با این سختی خودتان و بچه هایتان را خواستید نجات بدهید، نشان میدهد که زن شجاعی هستید. شروع به گریه کرد. گفت که ۱۶ سال تمام منتظر چنین فرصتی بودم. گفت که این صبر و انتظار طولانی خودم را عوض کرد. زندگی و امید برای من به این لحظه خلاصه شد. گفت که نه قانون و نه دادگاه و نه خانواده و نه جامعه حامی من نبود. گفت که آثار زخم های ناشی از خشونت شوهرش را هنوز روی صورت دارد. ۳۲ ساله بود. صدایش و لحن حرف زدنش مثل یک زن ۵۰ ساله بود. گویا انتظار عمرش را هم طولانی تر کرده بود. نمیدانستم دارم به آهنگ حزن آلود صدایش گوش میکنم یا مرا به ایران به درون خانه و خاطراتش برده است. نپیبی به خودم زدم و گفتم فعلاً فرصت نگاه کردن به عقب نیست. این کار بعداً است. برو از صورتت و آثار زخمهایت عکس بگیر. خودت را آماده کن. من با مریم نمازی و فرشاد حسینی تماس میگیرم. باید فعلاً به دخترهایت روحیه بدهی. شرایط ترکیه سخت است. ببینم چه کار میکنیم. باهات تماس میگیرم. دقایقی بعد، دبیرخانه مرکزی برای کمک به او بسیج شده بود. فرشاد درست میگفت، رجوع زنان فراری ایرانی بیشتر از همه کس

داشتم ایمیلش را میخواندم که خودش هم زنگ زد. دانشجوی سابق دانشگاه صنعتی بود. همسرش هم در زمینه الکتروتکنیک درس خوانده بود. خیلی موقر و صمیمی حرف میزد. در باره

تصمیمش برای خروج از ایران میخواست بپرسد. گفتم ما در این باره اصلاً نمیتوانیم نظر بدهیم. ما به کسی توصیه فرار نمیکنیم. آرزو میکنم همه می توانستند بمانند و سران این رژیم را فراری بدهند. در باره کشور مورد نظر مشاوره کردم و قوانین و مسائل و مشکلاتش را برایش گفتم. پرسید که چطور است خودش و همسرش اول بیایند و کودک ۳ ساله شان را پیش مادر بزرگ و پدر بزرگ بگذارند، چون با بچه به آنها ویزا نمیدهند. گفتم از خودش بپرسید. معمولاً پدر و مادرهایی که فرار میکنند، نظر بچه ها را اصلاً نمیخواهند. اینکه یکی از دلایل فرار خوشبختی خود بچه هاست، ذره ایی از حقانیت حقوق کودکان کم نمیکند. چطور یک کودک ۳ ساله ماهها و شاید بیشتر از ۲ سال از پدر و مادرش جدا باشد. این خیلی خیلی سخت و برای او دردناک است. ساکت شد. گفتم هر تصمیمی که میگیرید، باید کمترین آسیب به او برسد. ما مخالف تحمیل شرایط سخت و غیر قابل تحمل به کودکان هستیم. میدانم که ایران جهنم است ولی کودکان تصور ما را از زمان و گذشت آن ندارند. طول مدت سختی هم تغییری در جنس آن نمیدهد. اجازه بدهید که تعمق کافی بشود. هر تصمیمی را با در نظر گرفتن وجود یک کودک بگیرید. احساس میکردم شاید زیادی دارم در جزئیات تصمیمش نظر میدهم، صدایش را که شنیدم قلبم آرام شد. احساس کردم که برایش قابل قبول بود. آرزو کردم یک روزی از نزدیک خودش و دختر ۳ ساله اش را ببینم. شب در لیست امیل های نامه تشکر آمیزشان را دیدم.

به فدراسیون سراسری پناهندگان بپیوندید!